

Выходитъ во Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рукавыхъ святыхъ о 4-ой годъ попол. Литер. додатокъ „Библиотекѣ напѣнамъ повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и ексспедиція подъ Ч. 44 улицы Галицка.

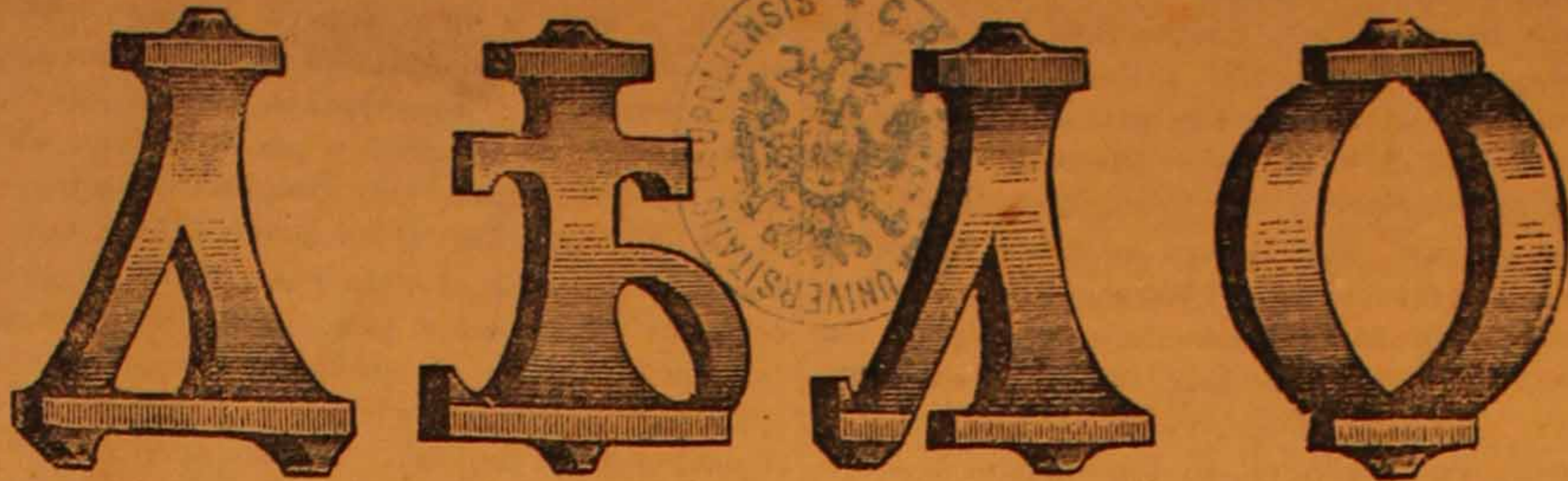
Вѣс листы, посылки и рекламация належитъ пересылать подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не возвращаютъ только на попередне застереженіе.

Подписное число стоитъ 12 кр. а в. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. бѣт однострочны початкомъ.

Рекламация неопечатаній вѣдѣтъ порѣ.

Предплату належитъ пересылать франкомъ (забудуще Личнымъ порученіемъ) до: Администрація часописа „Дѣло“ п. Галицка, Ч. 44.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 12 рр.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣтъ року . . . 6 рр.	на пѣтъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 рр.	на четверть року . . . 3 рубл.
отъ дол. „Библиотекѣ“: отъ дол. „Библиотекѣ“:	
на цѣлый рѣкъ . . . 16 рр.	на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѣтъ року . . . 8 рр.	на пѣтъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 рр.	на четверть року . . . 4 рубл.
на само додатокъ: на само додатокъ:	
на цѣлый рѣкъ . . . 5 рр.	на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣтъ року . . . 3 рр.	на пѣтъ року . . . 3 рубл.
на четверть року . . . 1 рр.	на четверть року . . . 1 рубл.

Для Вѣнны, окрѣпа Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 15 рр.	
на пѣтъ року . . . 7-60 рр.	
на четверть року . . . 3-75 рр.	
отъ дол. „Библиотекѣ“: на само додатокъ:	
на цѣлый рѣкъ . . . 19 рр.	на цѣлый рѣкъ . . . 6 рр.

III. Читатель въ Россіи просимо мати на уважѣ, що въ вѣдомѣтѣ $\lambda = j, \delta, \hat{u} = i, u$ (въ овереди и на концѣ слѣвъ) = μ, u (на початку слѣвъ и по самогласныхъ) = i, δ (на початку слѣвъ) = vi .

Съ днемъ 1 (13) сѣчня 1884 розпочали мы пятый рѣкъ издаванія „Дѣла“. Просимо П. Т. Предплатниковъ посѣбитисѣ съ присыланьемъ предплаты або хочъ съ самовлѣнемъ, щобъ мы могли управити накладъ нашої часописа и не потребували перерывати ея высылку. Рѣвножь просимо вѣсхъ нашихъ довжниковъ чимъ скорше вырѣшати съ нами рахунки, бо мы все мусимо платити готѣвкою. Условія предплаты на „Дѣло“ и „Библиотекѣ“ поданъ на заголовку листа.

Оглядъ на рѣкъ 1883.
III. Выборы до сойму.

Найважѣйшимъ фактомъ политичного значеня для Русинѣвъ были въ минуиомъ роцѣ выборы до сойму. Якъ выборы ти выпали, звѣстно. Тутъ попередъ всего мусимо сказати, що дуже хибно понимавъ бы рѣчь той, кто бы результатъ торѣчныхъ выборовъ до сойму уважавъ фактомъ случайнымъ, а не консеквентнымъ выливомъ нашихъ отношенъ и нашихъ дѣланъ, попередившихъ выборы. Таке хибне розумѣнне було бы для насъ дуже шкѣднымъ, бо не позволило бѣ намъ розслѣдити причинъ нашего упадку при выборахъ и взятисѣ до основной працѣ надъ направоу нашихъ нещастныхъ отношенъ и надъ безнастаннымъ усуваньемъ неприхильныхъ або и ворожихъ намъ выливѣвъ.

Мы, галицкѣ Русины, репрезентованіи сегодня ледви девятима своими заступниками на майже пѣтвора сотки заступниковъ польскихъ, — мусимо терпѣти существоуючій станъ. Мусимо терпѣти, якъ терпѣти слабѣйш борецъ пригнетеный до землѣ колѣнами и руками сильѣйшого борца, — доки не удасться ему пагуживши вѣс свои силы и страши цѣлымъ своимъ тѣломъ звергнути сильѣйшого. Передъ тою щасливою хвилею пригнетеный може нарѣкати на хитрѣсть и подступъ противника, на тяжке гнетенне, — але остаточно муситъ терпѣти, муситъ переносити на собѣ тяжку конечность. Оттакъ и съ нами Русинами. Мы нынѣ терпимо, бо мусимо. Але мы протестуемо противъ нашего пригнетеня, протестуемо що хвила и збирасмося пагужити вѣс свои силы — звергнути противника. Мы знаемо, що мы панами на своѣй землѣ, тожь и наше повинно бути въ нѣй верховодство и наша верховоля. Мы не признаемо справедливою для насъ ординацію выборной въ загалѣ — и все, хочьбы навѣтъ намъ удалось выбрати и вѣсхъ 48 нашихъ послѣвъ до сойму, мы не можемо признати справедливости ординации выборной, котра вже въ засадѣ не дае намъ можности мати бодай рѣвнѣсть въ соймѣ нашої землѣ. Тымъ больше мусимо мы протестувати противъ зредукованя громады нашихъ заступниковъ въ соймѣ до такого микроскопичного числа, яке мы маемо нынѣ. Протестъ той Русины вже и выголосили, пазвавши Вѣче всенародно — своимъ соймомъ.

Вину нашего упадку при послѣднихъ выборахъ мы мусимо приписати въ головной мѣрѣ нашимъ противникамъ. Коли бѣ не польске верховодство у насъ, коли бѣ не ихъ незаконный агитация и коли бѣ правительство не було мѣшалосѣ въ звѣстный способъ до выборовъ, — мы не были бы такъ упали. При польскѣмъ верховодствѣ не перебивавшомъ въ средствахъ и при впливѣ правительства, попираючого Поляковъ, — мы мусѣли упасти. А мусѣли мы упасти за для многихъ причинъ нашої зновъ слабосильности, зъ котрыхъ наведемо бодай кѣлька важѣйшихъ. По перше, за для досѣтъ ще низького степеня просвѣты и политично-национального выхованя загалу нашего простого народа; по друге,

за для его великой экономичной и суспѣльной зависимости ѳтъ капиталистѣвъ-жидѣвъ и феодалѣвъ панѣвъ та подданкѣвъ польскихъ; по третє, за для суспѣльной зависимости нашої интеллигенции и выплываючихъ зъ того хорѣвъ, (патронатъ, и т. п.); по четверте, за для слабосильной организациі политичной Русинѣвъ in capite et membris; по пятє, за для недостатчи фондѣвъ грошевыхъ, того nervus rerum при всякихъ выборахъ, — и т. д. Коли бѣ не ти головной высше наведеней причины нашої слабосильности, мы могли були о много успѣшнѣйше сточити борѣтбу выборчу съ обома противниками. Тымъ часомъ годѣ було — и мы упали. Приходится отже намъ терпѣти, бо мусимо. Питанне теперъ, чи мы по упадку добуваемо вѣсхъ нашихъ силъ, чтобы на будуче выити побѣдоносно, звергнути зъ себе гнетучихъ противниковъ?

Нещастя и терпѣннѣ, якъ для одиницѣ-чоловѣка такъ и для народѣвъ та суспѣльных людскихъ суть великою школою. Нещасливый результатъ торѣчныхъ выборовъ не оставя — стверджуемо се съ радостею — безъ науки для насъ. Вѣсѣмъ намъ отворились очи и мы добре спѣзнали, що мы слабосильный, що намъ помочи нѣтъ ѳтъки глядати якъ лишь у себе самыхъ, що для нашої працѣ безмеже лежить ще облогомъ поле — нашъ простой народъ. И мы, руска интеллигенция, „пошли въ народъ“, почали роботу зъ долины. Читальнѣвъ по селамъ и мѣсточкамъ а по части и хоры спѣвацкѣвъ — мають ширити мѣжь народомъ просвѣту и мають выховувати его политично и национально. Зъ другой зновъ стороны народий торговлѣ, касы пожичковѣ и шпихлѣрѣ мають высвободити его ѳтъ экономичной неволи. Отсе видимъ вже спасеннѣ наслѣдки нашего упадку при торѣчныхъ выборахъ, оттуъ оправданне приповѣдки „нема злого, чтобы и на добре не вышло“. Духовенство наше, той пѣнь нашої интеллигенции, мовъ той орелъ съ подъятыми крылами стараеся взбитисѣ въ горѣшній круги зъ падоу понижаючого и вжучого его — нещасливого положеня матерьяльного, права патронату, и т. п. Зъ тыхъ змаганъ нашего духовенства вѣсѣмъ намъ Русинамъ треба лишь радуватисѣ и въ загалномъ интересѣ народномъ треба якъ найгорячѣйше бажати, щобъ его змаганя принесли о скѣлько можливо якъ наилучшй результатъ...

Навѣвши ѳтраднѣ обявы въ нашіомъ народномъ житю по торѣчнымъ упадку нашіомъ, мусимо зъ другой стороны съ жалеми ствердити, що въ одинѣмъ дуже важномъ взглядѣ, потребуемъ конечно нашего усильного заходу, не бачимо нѣякого поступу. Мы думаемо про нашу слабу организацию политичну зъ горы ажъ до долу. Незадовго вже ѳтбудутся выборы до рады державной; а мы не такѣ могучѣ средствами, якъ Поляки и правительство, щобъ могли, якъ они, пофорсувати въ послѣднѣй хвилѣ и выграти. Наша машина не повинна спочивати въ межѣ-актахъ выборчихъ; она повинна все дѣлати. А чи она теперъ дѣлае? Намъ бодай про яку небудь дѣяльность въ напрямѣ нашої организациі политичной ѳтъ часу послѣднихъ выборовъ нѣчого не звѣстно. А чи се не дѣеся съ великою для насъ шкодою? Надъ тымъ повиненъ ктось застановитисѣ!

Становище Поляковъ въ Австріи.

Пригляньмося теперъ той двоичной программѣ, якои держатся Поляки въ Вѣднѣ. Зъ одного боку — выкористувати для себе все становище яко вызочокъ политичной ваги партій австрійскихъ, поддерживать або повалювати певнѣ системы правительственнѣ въ мѣру ихъ потребности и хосенности для державы и для поодинокихъ краѣвъ, але въ мѣру ихъ большой або меншой щедрости для польской шляхты, — а въ другого боку пра-

цювати консеквентно и систематично въ Вѣднѣ — для Польщѣ въ давныхъ границахъ. Съ интересами австрійской державы має той программѣ двѣ точки спѣлнѣй, а именно: яко вызочокъ политичной ваги Поляки не можуть стовити при одной якѣйсь системѣ правительственнѣй, при одной засадѣ политичной, але муситъ зъ конечности мѣжь борючими ся партиями и засадами хитатисѣ то на сей то на той бѣкъ, поддерживучи въ кождѣмъ данѣмъ случаю тую партію и тую засаду, котра має якѣй небудь шансы до переваженя чи то черезъ симпатію двора чи черезъ матерьяльну перевагу; яко експозитурѣ польской национальности, вступаюча въ Вѣднѣ интересы фиктивной Польщѣ въ давныхъ границахъ Поляки о только могутъ бути на руку Австрій при комбинацияхъ политики заграничной, що правительство австрійске, пысыкуючи собѣ симпатію цѣлой польской национальности, може вважати ту национальнѣсть яко родѣ оборонного валу мѣжь собою а Россією. Се вѣтъ лицева сторона польского становища въ Австрій, — и мы мусимо признати, що она може где въ чѣмъ выигнувати особливо тымъ политикамъ старого автораменту, котрѣ вѣрять и доси, що исторія краѣвъ и народѣвъ робитсѣ въ бюрахъ министерьяльныхъ та въ кабинетахъ цѣсарскихъ. Але на нещастье кожда рѣчь — якъ говорятъ польскѣ гумористы — має свою „штенвайту“. Становище Поляковъ въ Австрій и ихъ высше выражена двоичная програма має такыхъ „штенвайтъ“ ажъ кѣлька! Що поддерживанне кождочасной системы правительственнѣй и вѣчне хитанне помѣжь супротивными партиями, вѣчный торгъ о концесіи и вѣчне жебранне ласки не могутъ выити на хосенъ австрійскому конституциональнѣму, се мы за дописувателемъ „Munch. Allg. Zeitung“ охотно признаемо. Не менше охотно признаемо и то, що така политика польска, выходяча на хосенъ одной веретѣвъ суспѣльной, котра своєю клясочною организациєю здужала захопити въ свои руки монополъ политичного проводничства, заравомъ муситъ выидти на шкѣду иншихъ партій, иншихъ народѣвъ австрійскихъ и иншихъ веретѣвъ суспѣльныхъ въ самой Галичинѣ, якъ мы вже бачили яркѣй примѣръ сего на регуляциі податку грунтового. Що и систематична колонизация Русинѣвъ, систематичне заперечуванне намъ принадлежныхъ правъ народныхъ, упослѣджуванне або анектованне нашего народа належитъ также до той двоичной программы Поляковъ, — сего и выказувати не треба; але що таке поступованне съ Русинами, за вѣдомостею и волею кождочасного правительства не вѣтъ въ силѣ породити въ Русинахъ „bratniej miłości“ до Поляковъ анѣ вытворити мѣжь ними травалого союза, анѣ въ концѣ-поддержувати давну руску „преданность“ и „улеглость“ — — — се также рѣчи, котрыхъ широко доказувати нема потреби. А якѣй же результатъ може выити въ того поступованя Поляковъ въ внутрѣшней политикѣ австрійской? Очевидно, що не иншій, якъ только загалне недовольенне и загалный росгрѣдъ теперѣшнихъ партійныхъ отношенъ, а попередъ всего цѣлковите звыльзованне Поляковъ посередѣ народѣвъ славянскихъ живучихъ въ Австрій. „Чисте дѣло вымагае чистыхъ средствъ“, — и коли Полякамъ иде о яке небудь чисте дѣло въ внутрѣшней политикѣ австрійской, то они попередъ всего повиннѣ будутъ покинути свои дотеперѣшнѣ куртичѣ ходы та манѣвъ та закулисовѣ шепты, а ити прямо и отверто до цѣли.

Але жѣ цѣль Поляковъ — Польша въ давныхъ границахъ! Съ тою цѣлею — якъ скававъ дръ Билиньскій, — у Вѣднѣ прилюдно выступити не можна. Глядѣмо жѣ, якѣ благодати стаягѣ на Австрійю тама, закулисова робота Поляковъ для той цѣли! Попередъ всего Поляки знаютъ добре, що планы ихъ не дадутъ осягнути безъ конфликту мѣжь Ав-

стрійю а Россією, и для того отсе вже кѣлька лѣтъ систематично пруть Австрійю до войны, хочъ въ хвилахъ большого заостреня отношенъ политичныхъ систематично ѳтпираются и ѳтпекуются тыхъ своихъ тенденцій. А щобъ на случай войны мати шансы за собою, невтомимо и съ пожертвованьемъ вѣсхъ экономичныхъ интересовъ податниковъ у вѣсхъ краяхъ голосяють въ радѣ державной и въ делегаціяхъ за побольшуваньемъ военной силы австрійской, причиняючися такимъ способомъ дуже значно до вытвореня того страшного тягару милитаризму, якѣй теперъ висить надъ Австрійю и пригнетѣе экономичный ровѣдъ ея краѣвъ коронныхъ, а особливо экономично найслабшомъ и наибольшого покрѣпленя та супокою вымагаючюй Галичины.

Але на томъ не конецъ. Поляки радѣ бы мати на случай конфликту якѣ наибольшѣ шансы до користного выступленя въ своихъ власныхъ рукахъ, щобъ могли, маючи Австрійю въ ѳтводѣ, зачати або провадити рѣшучу акцію на свою власну руку. Що именно до той цѣли амагають многѣ и цѣкавы ихъ выходы въ послѣднихъ часахъ, се мы вже потроха и натякнули, а ширше надъ тымъ роводитисѣ не бачаемо потреби.

Чи може на добро для Австрій выити сей вовѣмъ чутный токъ въ ея вышней политикѣ, о томъ на равѣ судити не можна, — будучность покаже. То только певна рѣчь, що мира и спокойного, легального ровою внутрѣшнихъ отношенъ Австрій Поляки не мають на оцѣ.

А въ якѣмъ же свѣтлѣвъ представляеся можность угоды Поляковъ съ централистами-Нѣмцами, послѣ котрой Поляки дѣстали бы цѣлковите панованне въ Галичинѣ а централисты нѣ прочѣй Долитави? Зѣ всего, що до сѣ было сказано о програмѣ и засадахъ Поляковъ въ австрійской политикѣ, кождый ясно побачитъ, що можность такой угоды не вѣтъ выключена. Теперѣшне правительство, хочъ поробило Полякамъ гдѣякѣ больше блискучи нѣжь реально хосеннѣ концесіи, все таки показуеся не дуже склоннымъ до концесіи, особливо экономичныхъ. Децентрализация желѣзницѣ може статисѣ тымъ клиномъ, котрый буде въ силѣ росадити слабѣ оброчѣ, держачѣй при куѣ теперѣшну большѣсть и поддерживучѣй теперѣшне правительство. Для достиженя своихъ властительныхъ цѣлей теперѣшнѣй централисты не завагувались бы и въ томъ взглядѣ зробити волю Полякамъ, и такимъ способомъ грунтъ до порозумѣня бувъ бы арѣваный. Такъ само не треба забувати, що робуджуючѣй ся послѣдними роками чимъ разъ сильнѣйше рускѣй народный рухъ также не дае спати многимъ польскимъ корифеямъ и що они ѳтъ давна, бо ще ѳтъ 1868 р. бажаютъ такой автономіи, яку имъ теперъ показуютъ Нѣмцѣвъ и котра бы имъ дозволяла вовѣмъ самовладно запагнувати въ Галичинѣ.

Певна рѣчь, що заключенне такой угоды мѣжь Поляками и Нѣмцами було бы для насъ Русинѣвъ великимъ нещастьемъ, — але смѣємо твердити, що оно было бы бодай чи не большимъ ще нещастьемъ для цѣлой Австрій и особливо — для самыхъ Поляковъ. Оно здискредитувало бы до крайности ихъ политику, — а користи, якѣ они осягли бѣ черезъ притискъ Русинѣвъ, при робудженѣмъ почутю национальнѣмъ нашего народа навѣтъ въ найлѣпшомъ разѣ остались бы все таки дуже проблематичными.

Зѣзѣдъ ѳтпоручниковъ деканальныхъ.
Вѣ вторѣкъ дня 10 (22) сѣчня о год. 8^{1/2} рано голосный звукъ звѣдѣвъ скликавъ поважныхъ русскихъ гостей до церкви руского сѣменища. Сегодня духовнѣй пастырѣвъ руского народа мали поднести рѣшучѣй голосъ въ своѣй живенной справѣ. И сегодня на голосъ звѣна почали товпитисѣ выбранныки галицко-

русского клира до храму божого. Преосв. еп. Сильвестеръ въ дѣлѣмъ блескомъ руского обряду отчитавъ литургію при прегарнѣмъ свѣтѣ русскихъ питомцевъ. О 10 годинѣ абрались отпоручники въ III сали музевѣ семинарскихъ. Сала була биткомъ наповнена. Супротивъ мѣсяцъ еп. Сильвестра (яко председателю) и правительственного комисаря, супротивъ мѣсяцъ, які завьяли члены капитулы львовской, густыми рядами засѣло около дѣлѣвъ сотенъ поважныхъ отпоручниковъ деканальныхъ обохъ епархій. Цѣлый абрѣмъ видѣ неввычайно импонуцій. Въ воздухѣ було немовъ чути ваготу тои гнетучои мачохи-долѣ, котра ад всѣхъ кінцѣвъ галицкой Руси звела труженниковъ народныхъ въ одно мѣсяце для спѣльной нарады-отрады. Преосв. еп. Сильвестеръ ствердивши достаточное число абранныхъ, открявъ засѣданье сердечныи привѣтомъ. Дальше представивъ аброви правительственного комисаря п. Децыкевича и предложивъ выбрати 4 членѣвъ въ епархій львов. а 2 въ перем. на секретарѣвъ. Выбрано въ львовской оо.: Стегкевича, Лушпиньского, Слювара и Костецкого, а въ перемыской оо.: Сѣнкевича и Ропкевича. По выборѣ забравъ голосъ Преосв. председателю:

„Всечестивѣйшіи Отцѣ и во Христвѣ Братя! Поставленный великимъ и неизреченыи милосердіемъ Божиимъ во служеніе клира и принявши на себе довжність стояти на стражи добра духовного и земского, я той моѣй довжности совѣстно ажъ до кінца мого урядованя вадосыть учинити хочю. Тому скоро лашень довѣдався я, що невадогво въ думѣ державной справа регуляціи конгруи має бути предложена, постановивъ я всякій можливій кроки починити, чтобы тую справу, такъ важну для всего клира якъ найкористивѣше переведено. Понеже однакъ я уважавъ сю справу яко найважнѣйшу, тому и не отважився ви самъ рѣшати, а памятный на слова Спасителя: „Идѣже есть 2 или 3 во имя мое, тамо и азъ емь посредѣ нихъ“ постановивъ я ви розсмотрити за спѣльнымъ порозумѣнемъ цѣлого руского духовенства, а понеже она есть однаково важна для обохъ епархій, тому отнѣся я до Преосв. еп. Иоана, а той мовъ мнѣніе благоволивъ одобрити и завявивъ, що завѣве свое духовенство на спѣльне засѣданье, и тымъ сталося, — такъ провидѣнье Боже зарядило, — що отъ непамятныхъ часѣвъ весь клиръ рускій абрався разомъ, котрого поновно витаю и поздоровляю! (Вотъ встали; голоса: славно!) Ты були причины и поводы, для котрыхъ вѣзавъ я васъ, и тымъ вакнчивъ бы я свою бесѣду, але для улекшена предложу свѣтл. аббраню програму, яку уложили старшіи въ клира на консисторскѣмъ засѣданю дня 19 грудня 1883 року.

„Перше дѣло упорядкованя конгруи. До того запрошено архид. дра Пелеша, и отъ тутъ буде мати першій голосъ. Застановитесь треба, чи бы не було добре выбрати комисію або делегацию и поручити їй, чтобы въ имени клира предложила меморіалы Его Величеству, министрови-начальнику, министрови просвѣты и думѣ державной. Мовю довжностею есть предложити, а вы подтвердите. Комисія въ 19 грудня ухваливши выслати депутацию до Его Вел. не могла — для отверненя всякихъ упрековъ — поминути того, чтобы и св. Престолюви вложила свое почитанье на руки нунція апостольскогого. Подаю предложенье, чтобы для каждой справы выбрати комисію, котра бы по своихъ обрадахъ свое мнѣніе свѣтл. аброви предложила смѣло и отверто, безъ всякого увередженя, о выголошенныхъ тутъ точкахъ. — Такожъ предложу тутъ точку, котру не мѣгъ я выравити въ куредѣ, бо ажъ 19 грудня пріѣшла комисія до вѣдомости, що будутъ одобреніи статуты вдовичо-сиротиньскогого фонда. Передъ кѣлькома днями Выс. правительство завѣдомило насъ о тѣмъ. За благословеньемъ Божиимъ есть тая справа на укінченю. Веч. клиръ выбере комисію, поручитъ їй веденье тои справы, а если она ще не есть врѣлюю, то прошу сказати, на коли; але пѣсля мого мнѣнія тая справа не терпитъ аволоки. Референтомъ ви Впр. о. Павликѣвъ. — Ординаріятъ узнавъ отъ клира о дуже великой важн. справахъ, о котрыхъ ординаріятъ не мѣгъ бы самъ рѣшати. Беть то: 1) Многообразный способъ отбуваня соборчиковъ деканальныхъ. Соборчки — то велика и важна справа для поднесеня добра и образованя клира а навѣтъ и народа, если належито и добре будутъ отбуватися. 2) Въ урядованю архидіедевальнѣмъ неравъ чую жалѣ, що перенесени душасты-

рѣвъ не суть отповѣдніи. 3) Предложено такожь пытанье, якъ унормувати отношеня сотрудниковъ до парохѣвъ и наконецъ 4) подѣлъ деканальный. Що до тои точки, я думаю, що она ще не на часѣ, бо то залежитъ не лишъ отъ ординаріату и отъ Веч. клира, але и отъ Выс. правит., тожь думаю, що тая точка не може еще отстояночю бути рѣшена. — Впрочемъ не остане менѣ больше скавати, якъ лишь тов, чтобы Веч. аббранье благоволило на товъ памятати, чтобы въ бесѣдахъ и розправахъ якъ найкоротше говорити, бо часъ короткій. Урашаю Веч. аббранье, чтобы крѣмъ наведеныхъ — иныхъ точекъ не ставляло. А если бы кто уважавъ конечнымъ внести яку справу, то прошу подати до комисіи на папери, а подпешеса найменше 25 отпоручниковъ. Наконецъ прошу, чтобы всякі розправы ишли въ порядку на докаявъ, що Веч. клиръ отличався тактомъ, благородуміемъ и християнскимъ намащеньемъ.“ (Голосы: славно!)

О. Таячкевичъ: Въ выложенѣй програмѣ суть справы, о котрыхъ отпоручники не мали часу порозумѣтися, та и не мають повномочія до ихъ рѣшаня; друге, суть то справы нашей епархій — а тутъ маемо зобрѣ отпоручниковъ обохъ епархій. Смѣю отже запитати Преосв. председателю, чи ся програма може бути вмѣненою, бо якъ безвгладно уложена и приказана, то не ма що и говорити; если жъ возможна змѣна, то мы порѣшили бы лишь справу конгруи, а для другихъ справъ розрѣхались и порадились на ново.

Председатель: Я вже въ моѣй бесѣдѣ сказавъ, що першою и найважнѣйшою справою есть конгруа, а проче буде залежати отъ того, якъ Веч. аббранье благоволитъ. (Голосы: славно, добре!)

ВПр. дрѣ Пелешъ выступивши на трибуну здае дуже займаюцій и основно обробленый рефератъ о дотации клира. Напередъ говоритъ о способѣ удержаня священниковъ въ давныхъ часахъ, вгадуе за утрату рускихъ земель церковныхъ въ минувшихъ столѣтяхъ, а дальше представляе, що въ той справѣ зроблено за часѣвъ австрійскихъ. Ту обговорюе широко системъ Іосифиньскій, стараня правительства и епископѣвъ австрійскихъ що до реформы того систему отъ початку сего столѣтя ажъ до найновѣйшихъ часѣвъ. Въ кінци навязуючи до теперѣшного провкту въ радѣ державной, ставитъ внесеня, котрі въ одной стороны увагляють потреби руского клира, а въ другой стороны числятся въ обставинами. И такъ: 1) высказуея вправдѣ загално противъ концентрации приходѣвъ, однакожь въ виду становиска правительственного предкладае внесеня деякихъ меншихъ приходѣвъ и експоватуръ близько большихъ мѣств и отпустовыхъ мѣств, а за товъ поставленя большого числа сотрудниковъ въ тыхъ мѣствахъ; 2) вноситъ, чтобы при фасіонованю грунтѣвъ вчисловано значну часть чистого доходу на администрацію, 3) выказуе неувѣтнѣнѣсть теперѣшныхъ доходѣвъ епитрахиальныхъ, и конечнѣсть нового патенту, 4) предкладае зрѣванье духовенства що до пенсіи съ урядниками 8—11 ранги.

(О сѣмъ рефератѣ вгадуемо лишь дуже коротко, бо неабавомъ зможемо подати нашимъ читателямъ повне содержанье сего займающего еляборату).

По сѣмъ вывае епископъ делегатѣвъ до выбору комисіи въ 15 членѣвъ, котра бы надъ внесенями дра Пелеша застановилася.

О. Лисковацкій подноситъ, що въ нарадахъ бере участь такожъ клиръ перемыскій, и домагаея, чтобы той клиръ не бувъ упослѣдженный въ комисіи; вноситъ, чтобы до комисіи ввѣйшло 8 членѣвъ въ львовской, а 7 членѣвъ въ перемыской діедеви.

О. Лопатынскій (въ Ровдолу) гадае, чтобы не рѣшати вже теперъ о высылцѣ делегатѣвъ до Вѣдня и о вложеню тамъ рѣжныхъ адресѣвъ; вноситъ выбрати до тыхъ справъ особній комисіи, и доперва по выслуханю основныхъ рефератѣвъ рѣшати о тыхъ справахъ.

Епископъ подноситъ еще разъ конечну потребу депутации и адресѣвъ; особливо кладе натискъ на важнѣсть адресу до папы.

О. Мохъ. Мы чули довгу исторію о змаганяхъ до подвышеня дотации. Веѣ провкты ишли въ кѣшъ, а намъ оставалася только надея. Добре було бы, чтобы мы наше прошенье поперли таки самі; иначе и внуки нашіи не уарятъ подвышеня.

Пѣсля того настала довга и горяча дискусія, чи брати подѣ обрады тѣ справы, о котрыхъ дѣнаея клиръ доперва на зобрѣ, чи

высылати делегацию до Вѣдня, чи давати їй адресы и які, и чи выбирати до тыхъ рѣжныхъ справъ особній комисіи. Въ дискусіи брали участь оо.: Таячкевичъ, Мардеревичъ, Лисковацкій, Березовскій и др. Въ кінци рѣшено выбрати лишь одну комисію конгруальну, и поручити їй, чтобы застановилася заравномъ, чи выслати делегацию до Вѣдня, и які передати їй адресы и меморіалы. Въ складѣ комисіи ввѣйшли въ львовской діедеви: оо. крѣмъ. Лѣсевичъ, Заячкѣвскій, Стисловскій, Ленкавскій, Гаморакъ, Лопатынскій, Стотанчикъ, Заловецкій, — въ перемыской діедеви: дрѣ Никоровичъ, Яворскій, Сѣнкевичъ, Крушинскій, Торонскій (ад Львова), Нѣмцѣвъ, Ропицкій.

О годинѣ 3/4 закнчилось перве засѣданье. Пѣсля того удалася веѣ на обѣдъ въ саялахъ семинарскихъ, запрошеніи черезъ епископа. О годинѣ 4 розпочала комисія свое засѣданье подѣ председателствомъ о. Заячкѣвского, продовжаючи свои нарады до 10 год. въ ночи. (Конць буде.)

ДОПИСИ.

Зъ Милуличина.

(Якій хосенъ Гуцуламъ зъ жандармѣвъ?) Що въ горахъ потрібнѣи суть сторожѣвъ безпеченства, особливо въ Карпатахъ, где въ одной стороны темнота (политична, національна и по части религійна) майже крайна, а въ другой пролетаріятъ корчмами выпродукованый и ще все продукованый дальше, — о тѣмъ годѣ сумнѣватися. Самі власти безпеченства переконанася, що утвореныхъ постерункѣвъ жандармеріи доси ще за мало, и радѣ бы ще 26 новыхъ утворити, — але цѣла бѣда въ тѣмъ, що людей до того не мають. Нашіи бо Русины и Поляки не спѣшатея до тои службы для того, що она не такъ прикра своими обовязками, якъ больше невыносимыми секатурами старшихъ надъ молодшими або безнастанною невгодою рѣвныхъ съ рѣвными. Тамъ гѣрше, якъ у войску. За иллюстрацію може послужити лишь одинъ прикладъ. въ недавныхъ часѣвъ въ М* ввѣятыи. Бувшій комендантъ жандармѣвъ (провизоричный!) переслѣдувавъ сильно жандарма для того, що признаваея до Русинѣвъ. Не могучи жъ его на нѣчѣмъ нелегальномъ имити, ваденуціювавъ его разомъ съ пропинаторомъ до ц. к. староства, що отъ соціалістѣи! И сей-часъ перекинуло его ц. к. старостею ажъ глубоко на Мауру. А треба знати, що покаранныи жандармъ такъ знавъ за соціализмъ, якъ я за хиньску мову!

Отожъ за для недостачи людей не лишь не можуть власти 26 новыхъ постерункѣвъ жандармеріи въ Галичинѣ утворити, але що гѣрше, навѣтъ не мають кимъ вже существующихъ обсадити. Абы жъ тому хочъ въ части и необходимо зарадити, спроваджуютъ до насъ Чехѣвъ, Мораванъ, Нѣмцѣвъ и тымъ подобнѣи элементы. Веѣ они знаютъ съ малыми вынятками языкъ нѣмецкій, але за то анѣ въ зубѣ не розумѣють по руски або по польски. И кобы жъ такихъ людей роздѣлювали бодай по мѣствахъ для ц. к. старостѣвъ, магистратѣвъ и полиційныхъ зарядѣвъ, де менше-больше Нѣмца порозумѣють. Але ба! То имъ и не снится. Они веѣхъ тыхъ нѣмчихъ пакуютъ у горы, межѣ Гуцулѣвъ, чтобы мовъ манекяны на смѣхъ Гуцуламъ служили. Первѣстно давали на нашъ постерункѣвъ Русинѣвъ и Полякѣвъ. Але новѣйшими часами насылають то Чехѣвъ то Нѣмцѣвъ. Теперъ н. пр. суть чотыри: одинъ комендантъ В. Стеревичъ, Полякъ, а 3 жандармы: Заплатѣльскъ въ Чехѣ, Мавреръ въ вышней Австрійи а Крайцеръ въ Каринтіи. Окромъ коменданта прочіи нѣчого по руски або по польски не розумѣють а Чехъ хита догадуея!

Вправдѣ має комендантъ накавъ такихъ чужинцѣвъ до кѣлькохъ тыждинѣвъ научити руской мовы, але що въ того, коли въ тои теоріи наказуваня до практичного вывченя неввычайно далеко. Отъ вычитъ его такого: „сендобрѣ“ або „допра-вешір“ и т. д. Але чтобы такому нѣмому яку важну мисію повѣрити, чтобы могли люде его помочи зааресити, коли требуютъ, о тѣмъ анѣ гадати нема що. Ще где лучитя въ селѣ жидѣ, то отъ посередничити межѣ партіями, але где его нема, тамъ пусто жандармъ крутится, бо такъ съ нимъ, якъ и безъ него.

Маючи отже на уважѣ, що люде гѣрко оплачуютъ стражъ жандармску для своего безпеченства особы и майна, а встануть одна-

ково якъ безъ всякого безпеченства, бо одинъ комендантъ, роумѣнчій людеи, не розбрѣся на равъ на осмотръ 10 або 12 миль квадратныхъ въ гѣрекихъ вертепахъ страшныхъ, — просимо ц. к. коменду жандармеріи во Львовѣ, чтобы: 1) Нѣмцѣвъ, нашей мовы нѣ крихты не роумѣнчихъ, нашимъ Гуцуламъ не посылала; 2) чтобы прикоротила такѣ переслѣдованя Русинѣвъ-жандармѣвъ черезъ Полякѣвъ-комендантовъ, чтобы ихъ выслано безъ всякого переслуханя у глѣбнѣ Маурувъ, бо тымъ способомъ непотрѣбно отстрашуетъ Русинѣвъ отъ службы.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Моноархія.

(Угорскій президентъ кабинету Тиссо) пріѣхавъ 22 л. с. м. до Вѣдня и має тамъ же задержатися черезъ два дни. Про тую подорожъ Тиссо, котра безперечно має политичнѣи мотивы, пише оціюозный „Nemzet“ ось що: Бувъ илнѣвъ, чтобы пупіумъ палаты панѣвъ (въ справѣ мѣшаныхъ супружествѣ) поставити на одномъ зъ наиблизшихъ засѣданъ палаты посольской. Въ такѣмъ случаю муѣсла бы бути подорожъ президента министравъ отложена; коли однакожь зъ кѣлькохъ сторѣвъ заявлено желанье, чтобы дебаты отложить, то правительство згодилося на се и такимъ способомъ сталося возможною подорожъ Тиссо до Вѣдня. Що именно склонило Тиссо ѣхати до Вѣдня саме теперъ, коли въ угоркомъ соймѣ ведеюа бюджетова дебата, годѣ на разѣ сказати, догадуется однакъ, що не только откинеться закона о супружествахъ съ жидами, але такожъ отношеня въ Хорватіи будутъ предметомъ конференціи его съ цѣсаремъ. Доля закона о супружествахъ має же бути впрочѣмъ запечатана, пише зъ тои причины „N. fr. Presse“, а нема только певности, чи похоронъ має бути тихій чи величавый.

(Министеръ Гирсъ), котрого подорожъ до Вѣдня вже давно заповѣдала праса, привязуючи до неа велике политичне значенье, — наспѣвъ дня 21 л. сѣчня рано на мѣсто. Заразъ въ полудне дня пріѣзду бувъ Гирсъ на дошій авдѣнціи у цѣсаря, а о 6-той годинѣ даный бувъ въ его честь въ цѣсарскѣмъ дворѣ обѣдъ. Коли министръ въѣздинъ до цѣсарскогого замку, сторожа почетна выступила подѣ оружіе и витала его войсковыми почестями. Въ часѣ обѣда цѣсаръ говоривъ съ Гирсомъ дуже привѣтно. На честь Гирса отбуваея такожъ обѣдъ у гр. Кальнокого.

(Закритые хорватскогого сойму), о котромъ донесли загребскій телеграмы дня 20 л. сѣчня, становитъ въ той хвиліи одинъ зъ найвиднѣйшихъ фактѣвъ на поли внутрѣшней политики монархія. Середъ нарадъ надъ адресою до короны надійшло корольское письмо, въ котромъ высказано отложенье нарады, а позаякъ тамъ же не подано, до якого часу мае бути соймѣ отложеный, то можна вносиати, що соймѣ буде розвязаный. Такъ розумѣвъ такожь значенье корольскогого письма президентъ сойму, бо отчпугуючи рескриптъ сказавъ: „Може вже больше не побачимоса“. — Вѣсть про тую выемкову мѣру зробила въ Хорватіи велике враженье, бо хочъ въ послѣднихъ часахъ палата хорватскогого сойму була ареною ексцесѣвъ, які рѣдко лучаються въ парламентахъ и котрі оправдували закрытые сойму, то ще на два дни передъ закрытиемъ нарады заявивъ бувъ банъ, що о отложеною сойму нема на разѣ безѣды. — Отложеноемъ сойму займаеся цѣла праса, а глядякъ зъ хорватскихъ газетъ якъ „Agrarier Ztg.“ и „Narodne Novine“ думають, що отложеное наступило въ причины безплотности хорватскогого парламентарного тѣла. „Коли стояча надъ сторонництвима корона“ — пишуть „Narodne Novine“ — що глѣдѣла на дѣяльність хорватскогого сойму зъ отановища загалныхъ такъ державныхъ якъ и краевыхъ интересовъ не могла добачити нѣякои позитивной праці, скоротала зъ своего права и рѣшила закрыти соймѣ. „Rozog“ думае, що причиною закрытя сойму було внесеня Ивча, домагающа предложеня актѣвъ въ справѣ вывѣсокъ въ Загребѣ и Есегѣ. Зъ сихъ писемъ було бы са псказало, що министръ окарбу Салари въ угорскѣмъ соймѣ невѣрно рѣчы представивъ. — „Slovyda“ складае виню закрытя сойму большости соймѣи и высказуея пересвѣдченье, що для Хорватіи не може выйти больше нещастья, якъ дотеперъ. „Впрочемъ замѣчае тая газета: давѣмоса, чекаймо и гахувуймоса розумно; большѣсть и еи патроны будутъ и поза соймѣмъ працювати, чтобы выкликати замѣшанье“.

(Палата посольска рады державной) подняла побѣля шестинедѣльный перерывъ дня 22 л. сѣчня на ново парламентарнѣи праці, а позаякъ парламентъ вже на першихъ своихъ засѣданяхъ має зайнятися справою т. з. внесеня языковыхъ, котрі оба головнѣи сторонництва трактуютъ яко справу привнціпального значеня, то не дивна, что она вѣсьхъ аверненнй нынѣ на розправы и що въ теперѣшну добу съ большимъ якъ звычайно натересомъ слѣдитъ ширша публика за ходомъ парламентарной акціи. Перше засѣданье, о скѣлько дойшли насъ про него вѣдомости, не було вѣчмъ интересне, позаякъ его порядокъ дневный вышпнани по большѣи части формальности. — Передъ приступленьемъ до властвового дневного порядку предложило правительство кѣлька проектѣвъ до законѣвъ, именно: про змѣну дотеперѣшного закона, що до податку отъ дрѣжджѣвъ прасованыхъ и о подвышеня цѣа довозового отъ дрѣжджѣвъ,

про желѣзницю локально въ Ферингъ до Фиршенфельда, про амортизацію кошту будовы будинковъ заряду триестенской пристани и про участь державы въ коштахъ регуляції Дравы въ Каринтія. Обоюда слѣдували отповѣди на интерпелляцію до правительства. Министръ скарбу отповѣдалъ на интерпелляцію пос. Тавше, що до рекламаций въ справѣ грунтового податку, а министръ справедливости въ справѣ уложеня люты судій присяжныхъ въ Липѣ чешкой и на интерпелляцію Рехбауера въ справѣ адьюнкта Ротшелда, котрому приказано зложити достоинство председателя нѣмецкого товариства школьного. Переведено слѣдство не выкрыло вправдѣ нѣякого карыдостойного дѣла, министръ уважавъ однакожь збъ взглядѣвъ политичныхъ за потрібне вѣзвати сего урядника до зложеня достоинства. — Оттакъ приступила палата до дебати надъ внесенемъ посла Штайдля, що до приписѣвъ о палено тѣлз умершихъ. По короткой дискусіи ухвалено внесенне переказати особной комисіи. — Комисіи правничѣй отступлено внесенню Рихтера въ справѣ закона о змѣнѣ приписѣвъ що до екзекуція на дважности. — Президентъ палаты бажабы, якъ доносить зъ Вѣднѣ, чтобы оба внесеня языковъ о. е. внесенне Вурмбранда и Гербота были залагодженъ ще сего тыждня, и для того мають що дня отбуватися засѣданя; чи однакожь се удасться въ виду великого числа нетицій наслѣвшихъ за часъ ферій, котрыхъ отчитанье займе много часу якъ и въ виду того, що въ дебатѣ пріиме участь много бесѣдниковъ, такъ съ стороны автономистѣвъ, якъ и централистѣвъ — належить сумнѣватися. Въ справѣ становища, яке мають заняты поодинокіи клубы парламенту при голосованю надъ сими внесенями, отбувалися въ кождѣмъ оживленій парадѣ. Клубъ Коронивѣго, до котрого вступили нашы послы: Ковальскій и Кулачковскій, буде, здаеся, голосувати противъ внесеню немотивованого переходу до дневного порядку и поставитъ зъ своей стороны посередне внесенне. Пос. Ковальскій заявлявъ, що лишь въ такѣмъ случаю буде голосувавъ за внесенемъ пос. Вурмбранда, (котре въ принципѣ має на цѣли урегулюванье отношенъ между языками краевыми и застергае лишь языковн нѣмецкому права языка державного) наколи оно не буде въ звязи съ внесенемъ Гербота.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Загалне положене Россіи въ нѣчѣмъ не змѣнилось; все иде дорогою, якою отъ давна навывкло ходити. Мимо того не можна однакожь сказати, чтобы все позоставало въ statu quo. Тому то може трохи и несправедливо писати декотры газеты даючи оглядъ за минувшій рѣкъ, що отъ пріяносъ лишь негативній результатъ. Правда, що въ загалѣ оно такъ и естъ, але приглянувшись трохи ближе не можемо оказати, чтобы минувшій рѣкъ не пріяносъ якихъ и позитивныхъ — хочъ правда, що дуже малыхъ — результатѣвъ. Якъ въ загалѣ въ цѣлой Европѣ, такъ ще больше и въ Россіи даеся тое докладно почувти, що часы въ котрыхъ живемо, суть якѣсь переходовы. Якійсь неспокой, якійсь неясній бажаия и отремленя даются чути въ воѣхъ верховныхъ суспѣльности; тымъ больше все то отзывается въ Россіи. Само російске правительство навѣтъ чуе то добре и на вѣй стороны шукае выходу. Оно склякуе комисіи, предлагае рѣжній проекты, заводитъ экономичній реформы, въ загалѣ чуе, що духъ чаю не дае спокою и наирае чимъ разъ сильнѣйше. Були навѣтъ проекты якѣсь змѣны державной уставы; они вправдѣ не совершилися, але мимо того видко, що теперѣшнее правительство чуе вже тую потребу и не хоче лишь отступити отъ давно утопанной дороги. Теперѣшнее правительство звернуло головню свою увагу на экономичне поднесене державы и тутъ заразъ найльише побачило, що безъ учагги народу або хочъ одной его версты не може нѣчого вдѣяти. Коли ходило о назначенне мыта на вуголь камѣнный, на поднесене мытовной тарифы правительство не могло тутъ обѣйтися безъ участя самыхъ же интересованыхъ. Оно въ обохъ случаяхъ относилось до товариства торговельного и промышленого и ждало мнѣнія въ обохъ справахъ. Такъ само было такъ и съ закономъ для желѣзницъ гр. Баранова, въ котрѣмъ проектуеся желѣзнодорожна рада, до котрой мали бы вступити представители желѣзницъ, промышленовцѣвъ и земства. Надъ проектомъ сего закону радывъ конгресъ зложенъ зъ людей зовѣсьмъ приватныхъ. Зъ сего вже видко, що російске правительство, хочъ ще дуже слабо, починае вже чаюлитися съ мнѣниемъ народу. Правда, що се ще не може удовлетворити цѣлого загалу и тому не давно, що ты, котрѣ чимъ скорше радѣ бы побачити радикальну змѣну въ Россіи, знову що разъ сильнѣйше выступаютъ. Такъ и пр. пишутъ до "Times" зъ Петербурга, що тамъ революціонеры завязали "молоду народну волю" котра має на цѣли сполучити въ собѣ воѣхъ молодыхъ людей, що ще не въ силѣ выступати чинно, якъ старші революціонеры. Легко поняти, що чимъ явнѣйше и сильнѣйше выступаютъ революціонеры, тымъ большыхъ репресій уживае правительство. Тому то и царъ въ своей новорѣчной бесѣдѣ сказавъ, що сподѣваеся, що энергичными средствами правительство зможе здержати всякій ворожій рухъ, який появився подъ конецъ минувшого року. Який суть ты оредства, доносятъ петербургскій корреспондентъ до "Berghania". Онъ каже, що полиція въ тросъ побольшена а городской голова має право указати не только зборы народній, але навѣтъ и товариства приватній, торговельній и промышленой. Ген.-губернаторъ має право визнати кождого, кто ему подозрѣній безъ всякой отвѣчальности. Наколи подозрѣние покажеся справедливымъ, то мѣ-

щевей власти мають право кождого узавненого до 24 год смертнею наказати. Власть мають право робити ревизію у всякихъ домахъ и въ кождѣмъ часѣ и можуть зсылати подозрѣныхъ въ Сибіръ безъ всякой дальшой переписки; мусять лишь потому заявити о томъ министрову.

Нѣмеччина. Въ прускомъ соймѣ отогралося послѣдняя сцена першой части культурной борбы въ Нѣмеччинѣ; о другой части, котру заповѣсть министръ Гослеръ, може незадолго поучею. Рѣчь малася такъ: Центрумъ пруского сойма жагдахо отъ министра вѣроисповѣданя, чтобы правительство пояснило вже остаточно, якъ стоить справа церковна съ Ватиканомъ и сколько въ томъ правды, що пруске правительство думаетъ помиритися съ курією. На се пытанье забравъ голосъ министръ Гослеръ и давъ въ сѣбъ справѣ такѣ поясненне, котре по такъ остенгитивныхъ обявахъ куртоазія, які проявились подчасѣ подорожи нѣмецкого престолонаследника до Риму, не мале мусѣло зрѣбити враженья въ цѣлой Нѣмеччинѣ. Гослеръ заявлявъ имено, що пруске правительство нѣякъ вже не думаетъ о какой згодѣ а тымъ менше о якихъ уступкахъ для курія римской и що въ дальшой борбѣ культурной хоче само взяти инициативу. Дальше назначивъ министръ въ якихъ границяхъ буде вестися та борба. Отже каже, що епископы Познанскій и Колоновскій нѣколи и подъ жаднымъ условіемъ не повернутъ до своихъ епархій, а министерство готове навѣтъ зрѣбити зъ того въ днѣмъ случаю пытанье кабинету. Епископъ зъ Министеру може вернути, але лишь подъ тымъ условіемъ, коли самъ буде о тое просити. На такѣ заявленье министра зворованъ Вандгоретъ и острыми словами заявлявъ, що така система, то система Фалька и що она скорше чи познѣйше доведе державу до руины. Правительство може лишь тогда числити на клерикальнѣ сторонничества, коли безъусловно оповнитъ бажаия курія. На мѣсто епископа кн. Радзивила, котрый у пруского правительства естъ persona ingrata, має бути кандидатомъ еп. Яншевскій, котрый теперь перебуває въ Краковѣ; здаеся однакожь, що то больше бажаия польскихъ клерикальнѣ. — Друга важна и далекосягаюча справа, надъ котрою дебатували въ прускомъ соймѣ, була справа оподаткованя ренты. Противъ оподаткованю выступивъ бувъ пос. Рихтеръ и хотѣвъ всякими способами доказати шкдливость оподаткованя капитала. Мимо того здаеся, що консерватисты и велика часть центрумъ годятся на оподаткованье ренты и що предложение правительства въ сѣбъ справѣ переиде. — Итальянскій посолъ Греппи, назначенній до Петербурга, пріяхавъ бувъ 18 с. м. до Берлина и конференвавъ тутъ съ Гацфельдомъ и Дельоной. Межи иншими обговорювалися такъ и условия подорожѣ короля Гумберта до Берлина.

Сербія. Передъ кількома днями предложивъ президентъ министровъ Кристичъ королевѣ справозданье о прагнетеню вороховѣвъ въ долині Тимока. Справозданье се содержитъ гдеякій займаючій дати. Кристичъ каже, що причиною вороховѣвъ были радикалы и ихъ газеты, а особливо рада, яку они подавали селянамъ, чтобы они не отдавали оружія. Въ концѣ вычилюеся въ справозданю воѣ ты случаи, які розбиралися передъ военнымъ судомъ въ Заичарѣ. Зъ сего показуеся, що 94 особѣ зостало засудженыхъ на смерть. Зъ тыхъ уласкавлено 63 и засуджено ихъ лишь на вязницю, 10 утекло, а 1 отобравъ самъ собѣ життя. 567 особѣ засуджено на болъшу або меншу кару вязницѣ, 5 зъ тыхъ засуджено на тяжку вязницю а 68 лишь на колька днѣвъ; 75 увольнено зовѣсьмъ. Всего на всего ставало 819 особѣ передъ судомъ военнымъ въ Заичарѣ и въ протягу 33 днѣвъ отбулося не менше якъ 84 розправѣ.

Чорногора. "Narodni Listi" доносятъ, що князь чорногорскій покинувъ до службы 40 000 войска и въ короткѣмъ часѣ задумавъ обсадити цѣлу область Гусинье, котра має бути прилучена до Чорногоры, а котру магометанскій жателѣ не хотять отступити. Корпусомъ експедиційнымъ має доводити Марко Милановъ.

НОВИНКИ.

— Управляюча рада "Народной Торговлѣ" мала засѣданье дня 9 (21) с. м. Мѣжь иншими дѣлами обговорювала рада дѣло склеповыхъ фялій въ краю. По основныхъ и всестороннихъ оговорахъ того дѣла рѣшила рада открыти сего року филиальній торговлѣ въ кількохъ большыхъ мѣстахъ вѣхдній Галичяны. Подаючи сю ухвалу управляючої рады "Народной Торговлѣ", яко весело звѣстку до загалной вѣдомости, позволило собѣ звернути увагу рады на тое, чтобы при выборѣ мѣсця на филиальній торговлѣ не опускала зъ ока потреби филиальныхъ торговель на окраинахъ руского народу, где отъ стикаеся съ мазурко-польскими. Тутъ, якъ се кождый легко зрозумѣе, мали бы нашы торговлѣ дуже велике значенне не только экономичне, але и политично народне.

— Звертаемо увагу Родимцѣвъ нашихъ зъ Тернопольщины на "Запрошенье" на музыкально-декламаторскій вечерницѣ въ Тернополи дня 1 л. лютого с. р.

— Рускій народный театръ подъ дирекцію пп. Бибровича и Грыневецкого дасть въ Коломиѣ дня 31 л. обчяна, въ четверть. Представлена буде комедіо-драма въ 4 дѣяхъ "Данишевы" Дюма и Невского. Зъ Бродѣвъ пишутъ намъ, що театръ нашъ представивъ тамъ зѣбстній Шиллера творѣ "Ингрия и любовь" (Kabale und Liebe) дуже хорошо. Въ недѣлю дня 25 л. с. м. буде въ Бродѣхъ дане представленье "Ярополка I Святославича" Корн. Устїяновича на бенефисъ п-ѣ И. Би-

ровичевои. Сподѣваемося, що руска публичность зъ Бродѣвъ и окрестности поспѣшатъ якъ наилучшійше на бенефисъ налюбленнѣйшой нашей артистки.

— Намѣстникъ п. Залескій повернувъ вже зъ своей подорожи до Вѣднѣ и Парижа назадъ до Львова.

— Знаменита статія о Стевана Началы о пытаню жидовскимъ въ Галичинѣ (въ 2 ч. "Дѣла" зъ 1884 р.) зрѣдила на розумѣйшихъ Поляковъ велике впечатлѣние. "Dziennik Rozpayski" посвятить їй окрему доносъ и перепечатавъ ея частину, где о. Качала на яркомъ живченъ зъ галицкого житя взятыхъ примѣрахъ показуе, якъ жиды намаганюся використати шовинамъ и нерозумъ польской верховодячої версты и захочити съ часомъ отъ неи въ свои руки навѣтъ политичну ролю въ краю, котрою она дои се держать. "О. Качала — читаемо въ "Dziennik-у Rozpayski-омъ" — пытае Поляковъ, чи для нихъ пытанье жидовске не естъ дѣломъ политичнымъ? Польске дневникарство львовске не отповѣдае на тое дражливе пытанье, а тымъ часомъ жиды дѣйстно стремятъ зъ необычайною вытрвалостю до осуществленя тоей своей программы. Въ р. 1883 жиды закупили въ Галичинѣ отолько обширныхъ мастковъ паньскихъ, якъ ще дои въ нѣкотрѣмъ роцѣ. Чи не годится застановитися надъ пытаньемъ, поставленнымъ о. Качалю, провидникомъ руского клубу оппозиційного въ львовскомъ соймѣ?"

— Фрилингови, побывшему палкою п. Мышугу, буда засвѣтила зоря надѣвъ въ холодныхъ мурахъ вязницѣ, але свѣтло ея показалося ще слабшимъ отъ крейцаровой шабасовки. Якъ звѣстно, комната радна краевского суду карного ухвалена була выпустити его на волю; прокураторъ откликався до вышого суду краевского, а той прихилився на сторону прокуратора. Такъ "палковий герой" мусить въ "Ивановой хатѣ" раздумувати надъ маростею ридарокихъ подангѣвъ, навѣтъ съ такимъ романтичнымъ оружіемъ, якъ "палка"...

— Гнилички мал! — кому зъ насъ не звѣстно имя того села въ нашѣй Галичинѣ! Не только намъ и нашимъ любимъ сусѣдамъ оно добре звѣстно; ехо назвы того села пронеслось недавно и по-за границъ нашего краю. Гнилички мал! была причиною засудженя не лишь жителя ихъ, ч. Шпундера, але и другихъ его товаришѣвъ вязницѣ; они были и причиною процесу гр. деля Скалѣ противъ о. Стеф. Качалы и пок. Волод. Барвѣньского. Нема нынѣ вже гр. деля Скалѣ въ Гниличкахъ, а естъ кн. Адамъ Сапега — властиво не бы самъ, але его официалсты. Кн. Адамъ Сапега кунивъ тое село, чтобы зворати "leb (выгрѣтой въ польской фантазій!) hydrze", — якъ голосило подъ часъ куина польскій газеты. Не чули мы нѣчо про те, чтобы кн. Адамъ зрывавъ добъ какой тамъ гидрѣ — бо гидры въ Гниличкахъ нѣякоя не было. Гнилички хотѣли мати у себе дома душпастыря, чтобы не поносити тяжкихъ тагарѣвъ конкуренційныхъ до Гнилицъ, — отсе бувъ цѣлый ихъ грѣхъ. Теперь они мають вже своего душпастыря въ особѣ о. Пелехатого и отъ якъ собѣ починають. Доносятъ намъ зъ оттамъ, що въ субботу рано минувшого тыждня честный господаръ зъ Гнилицъ малыхъ, Стефанъ Яворскій явився у о. Пелехатого и жертвувавъ на почетокъ 4000 зр. на будову мурованой церкви. Ч. Яворскій вручавъ заразъ 3000 зр. о. Пелехатому, прочихъ 1000 зр. обѣщавъ додати незабоумъ; дальше зрѣбивъ надѣю, що причинитя и до внутрѣшного украшеня церкви. Слухайте ланове шовинисты польскій! Слухайте вы, що Гнилички представляли якъ розсудникъ "szuzhu"! На храмъ — не "szuzhatucki", але грек.-католицкій — жертвуе таку княжу оуму не князь Сапега, але честный селянинъ, пріятель Шпундера!... Сей фактъ внонѣ здѣбный отворити вамъ очи, що ойка ваша надъ нами — намъ зовѣсьмъ непотрѣбна! День той бувъ радѣстный для Гниличковъ ще другимъ дуже важнымъ случасмъ: вечеромъ отбулося тымъ открыте читальнѣ въ дуже поважній описѣ. Кромѣ о. Пелехатого явилося на томъ торжествѣ ще два нашы патриоты оо. Андрей Качала и Панкратій Бѣльнскій зъ Токѣвъ. О. Качала выголосивъ на вступѣ поучаючу рѣчь о великомъ значеню читальнѣ и загрѣвавъ громадянъ до будовы громадского дому, въ котрѣмъ була бы читальня; безъ того читальня не може процвѣтати. О. Пелехатый пояснивъ зборанымъ статуы читальнѣ, по чѣмъ зновъ о. Качала пояснивъ великую важность "Народной Торговлѣ" для рускихъ селянъ и въ загалѣ для Русинѣвъ. Той же панъ отецъ высказавъ похвалную рѣчь для ч. Стевана Яворского и вѣнѣвъ въ его честь "многая лѣта", котре воѣ збораній пріянялъ съ великимъ душевльемъ. Подъ конецъ торжества о. Качала державъ популярный выкладъ "О вульканахъ". На торжествѣ были численній гостѣ зъ Гнилицъ великихъ, зъ Нового села, зъ Кошлякъ и зъ другихъ мѣсць. По сердечной гостинѣ роздѣлился воѣ съ патриотичнымъ настроемъ духа, бажаючи славы и силы Руси та части ея дѣтеи...

— Въ Гаяхъ старобрѣдскихъ устроила тамошня читальня руска въ день св. Юана крестителя вечерницѣ съ музыкою, сѣвномъ и декламациями. Двѣ комнаты школьной пристроила молодѣжь дуже хорошо зеленою и вѣнками. О годнѣ 6-той вечеромъ була обѣ ты комнаты заповненій гостями. О годнѣ 9 той пріяли численній гостѣ отъ мѣсцевого пароха, трудолюбивого патриота о. Ивана Сѣрка (котрого именины принадали того жъ дня) и забавила колька годнѣ на вечерницѣхъ читальнѣ. Программа вечерницѣ була дуже удачно уложена и выведена вновѣй хорошо. Хоръ зложенъ зъ 24 сѣвняковъ отпѣвувавъ народній пѣснѣ, дѣл малѣ двѣчата-ученицѣ и одинъ старый господаръ выголосилъ декламацию, а мѣжь тымъ музыка иргралава тацѣ. Цѣкава рѣчь, що чи-

тальня въ Гаяхъ старобрѣдскихъ має членомъ одного жидъ Маркуса Шамбелана; той невзначайный сынъ Израіля бравъ такъ и участь въ вечерницѣхъ. Выдѣлъ читальнѣ дякуе за участь або гостину на вечерницѣхъ гостямъ о. Сѣрка, а дальше оо. Глѣбовичомъ зъ Наквашы и Чубатогому зъ Пониквы малом, п. учителю Чередарчуку зъ Наквашы и ч. гостямъ зъ Бродѣвъ, Пониквы великой, Наквашы, Яосеневоцъ, Подгорець, Вучины, Фольварковъ великихъ и малыхъ. Вечерницѣ читальнѣ въ Гаяхъ старобрѣдскихъ дуже воѣмъ сподобалося и поднесли патриотичного духа. Честь отже членамъ той читальни, честь и о. Сѣркови, котрый поставивши тую читальню на такѣ крѣпкой основѣ, заходитя теперь — якъ намъ пишуть — коло закладнѣ читальнѣ въ сѣлѣ Вучинѣ, належачѣмъ до его парохіи. Статуы читальнѣ въ Вучинѣ вже готовѣ и сими днями будутъ высланы до ц. к. намѣстничества до затвердження.

— Зъ Городени пишутъ намъ: Дня 20 л. обчяна отбулося у насъ загалный зборъ руской читальнѣ. О. С. Бурнадъ яко голова читальнѣ, повитавъ згромаженыхъ членѣвъ красною бесѣдою, потому отчитавъ статуы и вѣнѣвъ на честь цѣсаря "Многая лѣта!" Зъ справозданя касіера довѣдалося мы, що читальня числитъ 109 членѣвъ и естъ надѣя, що въ сѣмъ роцѣ буде больше. Дальше протуплено до выбору нового выдѣлу. О. Бурнадъ подакувавъ за председателство и помимо того, що народъ просивъ его, чтобы и дальше позоставъ, рѣшився зложити той урядѣ. П. М. К. поставивъ внесенне, чтобы въ такѣмъ случаю выбрати о. С. Макогоньского, дотеперѣшного завѣдателя парохіи. Зборъ грѣмкими оплесками повитавъ яко председателю о. Макогоньского, котрый въ такъ короткѣмъ часѣ зумѣвъ зъединити собѣ народъ и дуже ревно занимаеся церковю и сѣвномъ, черезъ него заложенымъ. Кромѣ о. Макогоньского до выдѣлу пп. А. Куровицкого на заступника, Фольваркова на касіера, дальше Петра Жибчина, Василя Ковбуза и Петра Котика. Новый председателъ, заныавши мѣсто, подакувавъ зборови а до вѣрїе и пріирѣкъ, що собѣстно буде оповнати тягаръ на него вложенъ. Потѣмъ учитель М. К. мавъ популярный выкладъ "О круженю землѣ". Воѣхъ збораныхъ членѣвъ було до 80. Сподѣваемося, що о. Стеф. Макогоньскій, ревный дѣятель на поли народномъ, займеся ширѣ читальнею и ще сихъ мясницѣ постарася о устроенне музыкально-декламаторского вечера, а найльише нагода була бы въ день смерти Тараса Шевченка.

— Зъ Станиславова пишутъ намъ: Рѣкъ 1883 сумно окнчилось для Станиславовщины. Смерть о. Кирила Церкевича зъ оубѣдныхъ Опршовець поразила не только круги интеллигенціи, але такъ и широкий кругъ нашего сельского народу, котрый у покойнѣмъ ошакѣе не только своего вѣрного друга, але и провидника однодушно выбраного. Во коли въ послѣднихъ рокахъ переповнилася тому народови гореоти чаща, интеллигенцію роздарили споры, а по селахъ на свѣщника затронуло школу и громаду, тогда въ 1880 роцѣ опросивъ великій покойникъ руску интеллигенцію обохъ таборѣвъ до своего гостинного патриотичного дому, а коли потому на зборахъ многолюдныхъ въ Станиславовѣ, сполучеными силами скляканыхъ народъ одногласно председателемъ выбравъ покойного и подъ его проведомъ завязалося канайцать сельскихъ комитетѣвъ выборчихъ соймовыхъ, то щезла безъ слѣду раоира между интеллигенцію, не зойшла обяна между народомъ вражда противъ свѣщениковъ а народъ до сойму и рады повѣтвоніи мимо отчаянной агитаціи могучихъ противникѣвъ выбравъ своихъ заступникѣвъ. Кто жъ забуде тую величаву хвилю, коли между бесѣдниками забрали голосъ бувшій послы селяне, котрѣ вже были подготовили свою кандидатуру, заявляючи всенародно, що въ мѣсто себе бажають о. Кирила Церкевича видѣти посломъ; той однакожь заявивъ, що уважае конечнымъ, чтобы выборъ увавъ на лучшего и молодшого, хотий лично тутъ незнакомаго дра Ив. Добрянского, що, помимо, якъ сказано вже, лютого опоры противникѣвъ и дѣйстно оталося. Якъ на кождѣмъ кроцѣ свои скоро намъ перетягонъ жизни такъ и въ урядѣ члена рады повѣтвоніи Станиславовской, бувъ покойный безъ перестанку чиннымъ яко заступникъ сельскихъ интересовъ въ борбѣ съ воѣми противниками селянина и его добробыту, а заразомъ не отступаячи анѣ на хвилю отъ руской программы: "Въ своей хатѣ своя правда", выборовъ собѣ своєю незломною честнотою не только поважанье, але справдѣшне почитанье навѣтъ между своими национальными, социальными и религіяными противниками, котрѣ за тымъ благороднымъ порывомъ идучи насѣбли, чтобы честь отдати честному мужу, поручъ съ иншими людьми, що зѣхалися, ударити чоломъ на могилѣ патриота руского. Однакожь зъ обявзку súčasного лѣтописца не можемо промовчати про сумный диссонансъ, який на томъ величавѣмъ обходѣ выкликали пердѣ лицемъ збораного народу зъ всен околицѣ, свѣдка и участника подвигѣвъ покойного, не противники але рускій свѣщеникъ сослужителѣ, зъ котрыхъ одинъ полявшивъ въ проповѣдѣ способомъ на похоронахъ свѣщениковъ на несчастье часто практикованымъ мѣсцеву громаду, — бувъ невычерпанный въ заповѣчано притомного маршалка повѣтвоніи и прочихъ Поляковъ о уделгости Русинѣвъ, "той молодшой братіи" передъ Поляками яко "братією старшою", — подѣля чого забравъ надъ громабѣмъ голосъ сумнозвѣтнѣмъ въ часѣвъ выборчихъ свѣщеникъ зъ Паццокова, котрый заповнѣвъ всю свою проповѣдъ славословіемъ Поляковъ и тыхъ обявѣвъ ихъ чувствѣ братерокихъ для руского народу, котрыхъ проповѣдникъ не умѣвъ анѣ вывѣстити, анѣ назвати, все ad personamъ явившихъ ся достоинникѣвъ

повітовихъ. Такъ то величавый обходъ похоро... патриота рукою збавить пониженный рукою сервілізмомъ! Справедливо отже кляче... оправдаваци-Полякъ въ ч. 2 „Есча з Rokusia“: „Jak malo (sic) potrzeba в пажеј stronu, aby roska... cive rozuzalsk serga guzkie!“...

Именована Кошисарь львовской полиціи Кар. Бляймъ одержавъ титулъ и характеръ надкомиссара. Канцелярствъ Викт. Файтъ з Мостиокъ именованъ канцелярствомъ при краевомъ судѣ у Львовѣ. Канцелярствъ суд. з Скалата Іос. Кучера перенесены до Надворной. Именованъ канцелярствомъ: осеній до Надворной. Именованъ канцелярствомъ: осеній до Надворной. Именованъ канцелярствомъ: осеній до Надворной.

Веч. о. Игн. Телишевскій, приходникъ въ Бѣлцѣ, пожертвовать зборній на его поѣздку во Львовѣ черезъ кодеканальныхъ 3 зр. а. в. для бѣднѣе учащюся молодѣжи въ руской гимназіи.

Гр. Станиславъ Потоцкій, властитель Рыманова, умеръ семи днями въ Краковѣ по довтолѣтій до немочи.

Звертаемо увагу нашихъ П. Т. Читателѣвъ на иѣщенный въ „Дѣлѣ“ инсератъ купца п. К. Ф. Поповича з Тернополя. Чинимо се тымъ радше, що зъ колькохъ сторѣнъ одержали мы таке порученіе отъ спотребителѣвъ „Б-килевыхъ бочѣвокъ вила“.

Вѣсти епархіальнѣ.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Въ пропозиціи на парохію при карніймъ заведеніи въ Станиславовѣ оо.: І. Теодоръ Трачъ з Збонокъ, П. Кирилъ Лукаевичъ з Мшанца, П. Александръ Танчаковский, сотрудникъ зъ Язлѣвъ.

Митроп. консисторія вставляея до ц. к. наѣботництва о удѣленіи личного додатку для о. Іоана Весоловского, пароха въ Молодатынѣ.

Душпаствыство при карніймъ заведеніи жѣночѣмъ т. зв. „св. Маріи Магдалины“ во Львовѣ получилъ о. крыл. Андрей Бѣлєцкій. Митрополича консисторія вставляея до ц. к. надпрокураторіи о назначеніи платнѣ для душпаствыра при томъ заведеніи.

С. Вел. цѣсарь зъ найвысшюи ласки удѣливъ позволеніе ц. к. наѣботництву, чтобы о. Іоану Курдркевичу надати душпаствыство яко сотрудника въ архіепископствѣ. О томъ вѣстала черезъ ц. к. наѣботництво заведѣдена консисторія.

Президія ч. к. наѣботництва годятся на каноничну институтію о. Іоахима Федюка на Угероку.

Презенту на Рожанку велику получивъ о. Григорій Гуменинъ.

Сотрудничтво при церквѣ Успенія преов. Д. Маріи во Львовѣ получивъ о. Константинъ Яримовичъ.

ПОСМЕРТНІИ ВѢСТИ.

О. Кароль Чемеринскій, приходникъ въ Луцѣ малой, дек. окарлатского, упоковъ 7 (19) сѣчня о. р. въ 62-тѣмъ роцѣ жита а въ 39-тѣмъ священства. Вѣчна ему память!

Юлія зъ Огоновскихъ Кульчица, жена директора школы головнои въ Коломыи, упоковлася для 23 с. м. — Вѣчна їй память!

Переписка Редакціи и Администрации.

Веч. Л. Б. въ Красновилѣ. Проповѣдь о. Тачкевича небавомъ вышлемо. — Вп. Л. Бил. въ Кра—ль. Евиденцію катастру удержу геометра евиденціи замешкальи въ мѣстѣ повѣтовомъ и до него належитъ относити, если зайдѣ яка змѣна въ особѣ посѣдача грунту, если грунтъ подлагающій оподаткованію подѣлений, або если выказаный хибно рѣдъ управы. Если який грунтъ зачислений до высшюи класы, годѣ вже теперь шо порадити; наколи бы однакожъ зайшла проста похибка належитъ внести рекуръ до ц. к. уряду податкового.

Запрошеніе.

Зъ инициативы тутешнои филіи товариства „Провѣта“ устроено подѣланный комитетъ въ пятницу дня 20 сѣчня (1 лютого) 1884 въ замковѣ (театральнѣ) соли въ Тернополи музикально декламационна вечерницѣ съ отчетомъ въ память ХХІІ. роковинъ смерти наибѣльшого поэта руского Тараса Шевченка, при благосклоннои участи наилучшихъ силъ сѣбѣвацкихъ мужского хору селянъ зъ Денисова. Надѣеомъ, шо каждый Русинъ радо посѣтитъ ѳдати честь памяти безсмертнои руского гениа и покрѣпити духа своего рѣдною пѣсней и рѣднымъ оловомъ.

Цѣна одного билета въ двоухъ першихъ рядахъ крѣселъ 1 зр. 50 кр., въ дальшихъ рядахъ 1 зр., льожа 5 зр. Вступъ на салу 50 кр., для учениковъ и селянъ 25 кр. Билеты можна достати въ книгарни Гилєчка (давн. Чалика) а отъ 7-ои вечеромъ при касѣ.

Початокъ точно о год. 8 вечеръ. Програма буде оголошена въ часописяхъ и роздавана при входѣ до салѣ.

Въ Тернополи, дня 6 (18) сѣчня 1884. Ал. Барвѣтскій, проф. семинаріи учит.; П. Левичкій, проф. гимн.; Л. Рудичкій, проф. гимн.; Дрз Волод. Зарицкій, конципиентъ адв.; Романъ Бачинскій, конципиентъ адв.

Подяка.

Неумолима омерть забрала менѣ дорогого мужа и наибѣльшого отца дѣтямъ, Михаіла Черепашиньского, котрый упоковъ по короткой недужѣ дня 8. лат. сѣчня. Въ томъ тяжкомъ горю правдивою ѳтрадою було для насъ оочувство, зачлене намъ участіемъ въ похоронномъ обрядѣ достойными оообами. Тоужъ на сѣмъ мѣсци окладаемо прилюдну щирю подяку передовѣтъ Веч. о. Алексію Заклинскому, приходнику въ Старыхъ Богородчанъ, шо головно занялся похоронами, якъ такоужъ за его тепле прощальне ослово надъ тѣлными модами покійного. Дальше окладаемо щирю подяку Веч. оо. Пачовскому зъ Богородчанъ, Паукови зъ Саджавы, Пиндусови зъ Невочина и Емил. Андруховичу зъ Старыхъ Богородчанъ, о. Германови, парохови лат. зъ Богородчанъ и о. сотрудникви лат. зъ Богородчанъ. Рѣвножъ дякуемо щиро репрезентантамъ корпораціи, якъ Вп. шп. Шветтерови и калькантови ѳтъ завѣдательства добръ богородчанскихъ, ц. Шелѣвскому, маршалкови рады повѣтовои, п. Вуйковскому, начальникови мѣста Богородчанъ, п. Сѣрцкому, директорови и прочимъ шп. профессорамъ школы мѣсков, ц. почмайстрови Крауоокому и всѣмъ прочимъ П. Т. Панамъ; дякуемо всѣмъ пѣвцамъ церковнымъ подѣ проводомъ о. Пачовского, чч. братотвамъ всѣхъ церквей и всѣмъ вѣрнымъ, котрѣ такъ численно зборалися на той оумный обрядѣ.

Старѣ Богородчанъ 1 (13) сѣчня 1884. Тереса Черепашиньска, жена; Михаіля, Иванъ, Евсевій Черепашиньскій, оныи; Розалія Ксаневска, донька; Василь Черепашиньскій, братъ.

Конкурсъ на творы драматичнѣ.

Въ мысль рѣшена выдѣлу товариства „Руской Бесѣды“ у Львовѣ розписуея симъ конкурсъ на творы драматичнѣ (трагедіи, драмы, мелодрамы, комедіи, на котрѣ вызначаея І-ша премія въ сумѣ 200 зр. а. в. за творѣ наилучшій, П-га премія въ сумѣ 150 зр. а. в. за творѣ възгледно наилучшій.

На першѣмъ мѣсци стоить творы драматичнѣ народнѣ, основуючыся на исторіи, обычаяхъ, переказахъ, въ загалѣ на житю нашего народа.

Преміованѣ творы остаются власностію автора, а „Бесѣда Руска“ позыскуе лишь право представляти ихъ на сценѣ. Але право представляти прислугуе выключно лишь „Бесѣда Руской“.

Кождый авторъ зволитъ тому означити свою працю якимсь особнымъ знакомъ, не подѣисуючи своего имени а долучаючи тое жѣ окремо въ опечатанѣмъ листѣ — и прислати на руки выдѣлу „Руской Бесѣды“ (Львовѣ улица Скарбѣвска ч. 2) найдалше до 1 вересня 1884.

Рѣвночасно подае Выдѣлъ „Руской Бесѣды“ до загалнои вѣдомости, шо каждого часу принимае и преміюе такъ възрѣцѣи переводы писателѣвъ заграничныхъ, великорускихъ, вѣмецкихъ, французскихъ и иншихъ, якъ и творы оригинальнѣ (окрѣмъ конкурсныхъ) особливо одно- и дво-актовѣ драмы зъ житя народнои надающійся до представлѣнъ по читальняхъ селянскихъ.

Прочѣ рускѣ газеты просимо о ласкаве повтореніи сего конкурсу.

Отъ Выдѣлу товариства „Руска Бесѣда“. (1—?) Львовѣ 22 Сѣчня 1884.

Advertisement for wine bottles (БОЧѢВКИ ВИНА) by K. F. Popovych. Includes a list of wine types and prices, and a small illustration of a wine bottle.

Advertisement for a sewing machine (МАВРИКІИ БАЛЛАБАНЪ) by Mavrikii Ballaban. Includes an illustration of the sewing machine and text describing its features.

Advertisement for a dictionary (Brockhaus' Conversations-Lexikon) with illustrations and cards. Includes the price and publisher information.

Advertisement for a book (СТАТУТЪ ЧИТАЛНѢ) by the Society 'Prosveta'. Includes details about the book and where to purchase it.

До Высокопозажныхъ Панѣ народности польской, русской, чешской и нѣмецкой.

Для маючихъ поручити функций въ трехъ добротныхъ заведеніяхъ въ Галичнѣи пошукуюся колька дистингованыхъ Панѣ за мѣсячно платою по 60 зр. и коштами подорожи.

Отъ убѣгающюся Вп. Панѣ ма повышій посады вымагаея:

- 1. Вѣкъ ѳтъ 20—35 лѣтъ,
2. Вольный станъ,
3. Зручнѣсть въ письмѣ, читаніи и мѣвѣ,
4. въ двоухъ языкахъ, въ польскимъ и нѣмецкомъ, въ рускомъ и нѣмецкомъ, або въ чешкомъ и нѣмецкомъ,
5. Моральна и матеріальна порука,
6. Крѣпке здоровье и добрый възгледъ.

Зголошена письменнѣ, съ поданѣмъ повысшихъ латъ, близшихъ ѳношенѣ личныхъ, мѣсци замешкана и послѣднои почты, належитъ внести до 14 днѣвъ на руки

а) Вп. Максимиліана Гельдербурга, ц. к. нотаря въ Монастырскихъ, або

б) Вп. Іосифа Фрайнда, ц. к. почмайстра и бурмиистра въ Новѣмъ-мѣстѣ, — по чѣмъ убѣгательки одержать письменно близшій подробности, дотычащѣ тыхъ посады. (3—3)

Advertisement for a book (ДѢЛА) by I. Turgenev. Includes the title, author, and price.

Advertisement for a book (ВЪ АДМИНИСТРАЦИИ „ДѢЛА“) by Volodimir Barabynsky. Includes a list of book titles and prices.

Advertisement for a book (МЕРТВІИ ДУШѢ) by Nikolai Gogol. Includes the title, author, and price.

Advertisement for a book (СВЯТЫИ ВЕЧЕРЪ) by an English writer. Includes the title and price.

Advertisement for a male jacket (АНТ. ЩЕРБА МУЖЕСКІИ КРАВЕЦЪ) by Ant Shcherba. Includes details about the jacket and the tailor.

Advertisement for a book (КОБЗАРЪ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА) by Kobzar Tarasa Shevchenko. Includes details about the book and its price.

Advertisement for a hair cream (ЗНАЙДЕНЕ!!! ПОМАДУ НА ВОЛОСЬЕ) by Pomada na volose. Includes details about the cream and its benefits.

Advertisement for translations and biographies (Переводы и насльдованя Осипа Шухевича) by Osiip Shukhevich. Includes details about the translations and biographies.